www.shahrvand-newspaper.ir

۲۰ صفحه | ۵۰۰ تومان

روزنامه شهروند

رسانه فرهنگ خدمت داوطلبانه ایرانیان

سه‌شنبه ۱۷ اسفند ۱۳۹۵ | ۸ جمادی‌الثانی ۱۴۳۸
7 Mar 2017 | سال چهارم | شماره ۱۰۸۲

تغییر کاربری حریم آب آشامیدنی مردم کازرون تخلف محرز است

کازرون خواری

برهم‌زدن استانداردهای حریم آب، تنها منبع آب آشامیدنی ۱۲۰ هزار نفر در کازرون را در معرض آلودگی به فاضلاب قرار داد

سهیلا روزبان – شهروند| «می‌خواهند با پارتی‌بازی و قانون‌شکنی تنها منبع آب آشامیدنی شهرمان را با فاضلاب آلوده کنند» این جمله‌ای است که شهروندان نگران یکی از مناطق استان فارس بارها و بارها با «شهروند» در میان گذاشته‌اند. اهالی کازرون حالا کارشان به نوشتن نامه سرگشاده و تجمع‌های اعتراضی رسیده است. آنها این روزها هر مدیر عالیرتبه‌ای را که به شهرشان سفر می‌کند، مخاطب قرار می‌دهند تا از نگرانی آلوده‌شدن آب آشامیدنی‌شان بگویند. آن هم در استانی که یکی از رکورددارن تنش آبی کشور است و بحران خشکسالی تیغ گلویش شده است. استانی که بیشترین تالاب و دریاچه ایران را در بطن خود جای داده و حالا هر ۱۶ دریاچه‌اش نابود شده است. این روزها شرایط منابع آبی فارس به نقطه‌ای رسیده که محمدعلی قلندری، مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب استان فارس اعلام می‌کند این منطقه بحران را عبور کرده و به فرابحران رسیده است. با وجود این گویا سوء مدیریت استانی هنوز «فرابحران» فارس را جدی نگرفته است و با تغییر کاربری فضای سبز شهری که در محدوده حریم آب شرب مردم کازرون قرار گرفته است، در عمل اقدام به «نقض حریم آب» آشامیدنی شهر کرده است. آن هم در شرایطی که چاه‌های آهکی شمال کازرون تنها منبع تأمین آب شرب این شهر است و خشکسالی با منابع آبی کاری کرده که عمق چاه‌های شهر به ۲۵۰ تا ۳۰۰ متر رسیده است. اما این چاه‌های آب که مسکونی‌شدن حریمش اعتراض و نگرانی اهالی کازرون را به دنبال داشته است، تنها ذخیره آب شرب شهرستان کازرون است که سفره‌های زیرزمینی آهکی شمال این شهر نیز محسوب می‌شود و معترضان معتقدند این چاه «از سوی عده‌ای مورد تعرض قرار گرفته است». آن‌گونه که منابع آگاه خبری می‌گویند مالک جدید، این زمین را با وجود آنکه کاربری فضای سبز داشت...

صفحه ۵

مدیران و کارشناسان در «دومین کنفرانس جامع مدیریت شهری ایران» از شیوه‌های مدیریت شهری در کشور انتقاد کردند

تجربه شکست خورده «شهر»داری

آخوندی: نظام مدیریت شهری در ایران شکست خورده است

عارف: دولت لایحه مدیریت شهری را سریعتر به مجلس ارایه دهد

مسجدجامعی: شورا توان نظارت بر شهرداری را ندارد

شهروند| «دومین کنفرانس جامع مدیریت شهری با موضوع هم‌اندیشی لایحه مدیریت شهری؛ زیرساخت‌ها و ظرفیت‌سازی» نام همایشی بود که دیروز وزیر راه‌وشهرسازی، جمعی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی، اعضای شورای اسلامی شهر تهران و تعدادی از کارشناسان شهری را در سالن اجلاس سران گرد هم آورد تا انتقادات بی‌سابقه‌ای از شیوه مدیریت شهری و همچنین مدیریت چندساله تهران مطرح شود.

یکی از سخنرانان مراسم افتتاحیه این کنفرانس دو روزه «عباس آخوندی»، وزیر راه‌وشهرسازی بود که مدیریت شهری را صددرصد سوداگرانه دانست. او درباره مدیریت شهری در ایران و دیگر کشورها گفت: «مدیریت شهری درهمه دنیا مطرح است و نه آن‌قدر بزرگ و ملی است که دستگاه ملی و حکومت مرکزی درگیر آن باشد و نه آن‌قدر کوچک است که حکومت مرکزی نسبت به آن بی‌تفاوت باشد، به‌طوری که مثلا درمورد اتفاقی مانند حادثه پلاسکو دولت مرکزی نیز درگیر می‌شود.» آخوندی با اشاره به ماهیت دوگانه مدیریت شهری ادامه داد: «ما درحال حاضر به دلیل ساختار و مسائل قانونی در ارتباط با مدیریت محلی، دچار بحران پاسخگویی مدیریت شهری در ایران هستیم که بحرانی جدی است و سبب شده در کلانشهرهای ایران با دو مسأله روبه‌رو باشیم.»

وزیر راه با مطرح‌کردن این سوال که «نخستین مسأله این است که آیا شهرها قابلیت زندگی دارند؟» ادامه داد: «مسأله دوم مربوط به امکان حرکت درشهرهای بزرگ است، به‌طور مثال در ساعات پیک ترافیک سرعت حرکت درشهر تهران کمتر از ۷ کیلومتر در ساعت است. ما در ایران نتوانستیم میان دوسطح و لایه حکمروایی تفکیک ذهنی و نظری قایل شویم و لایحه مدیریت شهری نیز این اشتباه را ادامه می‌دهد، ما هنوز لایحه‌ای به نام دولت محلی را نپذیرفتیم.»

«محمدرضا عارف» رئیس مجمع نمایندگان تهران که ریاست این کنفرانس را برعهده دارد، مطالبی را درباره لایحه مدیریت شهری مطرح کرد و از دولت خواست که هرچه زودتر این لایحه را به مجلس بفرستد. او با اشاره به اصول قانون اساسی درباره جایگاه شوراها گفت: «با درآمدهای جزیی و محدود نفت و بخشی هم درآمدهای مالیاتی می‌خواهیم مشکلات کشور را دولت حل کند. در برنامه سوم گام‌هایی برداشته شد، اما در ادامه موفق نشد. معمولا قوانین طوری است که می‌توانیم مسئولیت را گردن دیگران بیندازیم. اگر بخواهیم مسائل درحوزه شهری حل شود، راهی جز نظام یکپارچه مدیریت شهری نداریم. دراین زمینه خوشبختانه با توجه به داشتن اسناد بالادستی هیچ‌گونه کمبودی به لحاظ قانونی وجود ندارد.» نماینده مردم تهران درمجلس شورای اسلامی درباره نکات مثبت و منفی این لایحه هم مواردی را مطرح کرد: «آنچه من از مدیریت یکپارچه شهری می‌دانم، غیر از بخش‌های سیاسی و امنیتی است. در لایحه‌ای هم که دولت در دستور کار دارد، بخش‌های خوبی گنجانده شده که می‌توان نقد یا اصلاح کرد. آنچه مهم است، این‌که بعد از ۶۰ سال از قانون شهرداری عبور می‌کنیم و می‌خواهیم قانونی فراتر از آن‌که مربوط به کل امور داخلی شهری کشور است را تدوین کنیم.»

صفحه ۱۷

فتحی: با شورا به شکل امروزی و انتخاب شهردار توسط شورا مخالفم، این نحوه اداره شهر پاسخگوی مشکلات مردم نیست

قالیباف: تا کی شهرداری پشت در خم و راست شود تا برای قیر و آسفالت بودجه بگیرد. نمی‌توان پاسخگوی ضعف‌های دولت بود

ابوترابی فرد: دیوان محاسبات موظف است با نظارت دقیق، دغدغه‌ها را پایان داده و انضباط مالی در شهرداری را ارتقا بخشد

سیاست

رهبر معظم انقلاب در دیدار دست‌اندرکاران راهیان نور تبیین کردند؛

در برابر دشمن اظهار ضعف نکنید

طراحی‌های فرهنگی خطرناک‌تر از توطئه‌های امنیتی و نظامی است

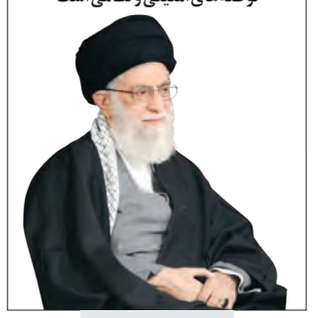

صفحه ۲

شهروند حقوقی

قضات زیر ذره بین عدالت

حقوقدانان از نحوه نظارت بر رفتار قضات و صیانت از حق دفاع می‌گویند

صفحه ۸

روایت نو

استبداد جامعه و مدنیت

بررسی اجتماعی استبداد در گفت‌وگو با محمدعلی همایون کاتوزیان عضو هیأت علمی موسسه شرق شناسی اکسفورد

صفحه ۱۱

شهرونگ

صفحه ۱۹

فرهنگ و هنر

یک بار دیگر رئیس سازمان سینمایی تیتر خبرها شد

تکرار قصه استعفا و تکذیب

صفحه ۱۳

ورزش

افزایش بدهی باشگاه‌ها حوصله فدراسیون را سر برد

جذب بازیکن خارجی ممنوع!

صفحه ۱۸

فرهنگ و هنر

دلم می‌شکند اما هستم

محمد جلیل عندلیبی در گفت‌وگو با «شهروند» از بازگشتش به عرصه موسیقی می‌گوید

صفحه ۱۲

سرمقاله

زلزله خبر نمی‌کند

براساس نص صریح قرآن، خداوند از رگ گردن به ما نزدیک‌تر است. برخی این را کنایه‌ای از نزدیکی مرگ به انسان از رگ گردن نیز دانسته‌اند و مرگ محصول حادثه نیز هست. هنگامی که درخیابان با فراغ خاطر راه می‌رویم یادرحال رانندگی هستیم، درچشم‌به‌هم‌زدنی و برخلاف انتظارمان و بدون این‌که مرتکب خطایی شده باشیم، حادثه‌ای روی ما آوار می‌شود و خودمان یا عزیزانمان را از دست می‌دهیم. یکی از بدترین نوع حوادث که اثرات تخریبی وسیع و جمعی دارد، زلزله است. همین الان که این یادداشت نوشته یا خوانده می‌شود، می‌توان وقوع زلزله‌ای را درتهران احتمال داد. اگر هم این زلزله درتهران بیاید، به قول مدیرعامل جمعیت هلال‌احمر تهران، این زلزله در وقت اضافه است، زیرا «معمولا زلزله بالای ۶ ریشتر خطرناک است. آخرین زلزله تهران ۱۲۰۹ شمسی در دماوند بود. بازه زمانی زلزله هر ۱۵۰ سال است. الان ۱۸۶ سال از آخرین زلزله تهران گذشته است و ما در وقت اضافه هستیم و هر آن ممکن است اتفاق بیفتد.» جالب‌تر این‌که درگزارش‌هایی که اخیرا منتشر شده، آمده است که درحال حاضر حد مقاومت لرزه‌ای تهران را از ۶ ریشتر به ۴.۵ ریشتر کاهش داده و عملا شهر را آسیب‌پذیرتر کرده است. این شهر هم‌اکنون دربین شهرهای زلزله‌خیز جهان در رتبه ششم از نظر خطرپذیری قرار دارد. حال پرسش این است که برای روز مبادا تا چه حد آماده مقابله هستیم؟ اگر زلزله‌ای رخ دهد، درچه موقعیت دفاعی و امدادی هستیم؟ بهتر است دراین‌باره به اظهارات رئیس جمعیت هلال‌احمر استان تهران در گفت‌وگوباروزنامه‌ایران استناد کنیم:

«اگر درتهران زلزله احتمالی با قدرت ۶ ریشتر اتفاق بیفتد، یک‌میلیون نفر آواره و ۲۵۰ هزار نفر دیگر هم زیر آوار مدفون می‌شوند. موجودی استان درحال حاضر، ۲۸۰ هزار تخته موکت است، حال آن‌که ۸۵۵ هزار تخته احتیاج داریم اما ۵۷۵ هزار تا کم داریم. نزدیک یک‌میلیون هم پتو احتیاج داریم، هم‌اکنون برای حوادث تهران فقط ۸ سگ نجات داریم، ولی آماری که ما براساس آن سناریو درمی‌آوریم، اگر بخواهیم ۲۵۰ هزار نفر را از زیر آوار دربیاوریم (مقیاس زلزله در ریشتر در این تخمین حساب نشده است). ۱۴۴ قلاده سگ احتیاج داریم اما استان تهران ۸ قلاده سگ دارد. ۱۴۴ دستگاه زنده‌یاب نیاز داریم که موجودی ما ۶ دستگاه زنده‌یاب بیودار است... انواع نورافکن‌های زرافه‌ای و وسایل برش که مجهز هستند، ۴۴ دستگاه می‌خواهیم. کلا ۱۷ خودروی نجات داریم. ازسوی دیگر، استان تهران کلا بالگرد ندارد. برای زلزله احتمالی که اشاره کردم، ۷۲۰ تیم عملیاتی نیاز داریم اما ما ۱۰۰ تیم عملیاتی داریم و این بستگی به ابعاد حادثه و زلزله دارد. برفرض این سناریو، یک‌هشتم یا یک‌نهم امکان آمادگی داریم. وقتی زلزله اتفاق می‌افتد، نیروهای عملیاتی هم دراین شهر زندگی می‌کنند. اینها همه درصورتی است که آنها زیر آوار نباشند. حدود ۴۴ هزار مترمربع انبار داریم و از این جهت مشکل نداریم، ولی انبارهای ما وضعیت‌شان قرمز است و ۲ درصد پر هستند. در اقلام ۲۲ گانه زیستی مثل چادر و پتو کمبود داریم و وضع قرمز است. برابر استاندارد باید ۲ درصد جمعیت استان تهران این امکانات را داشته باشیم، درحالی که استان تهران باید ۱۰ درصد داشته باشد که نداریم. ۲ درصد هم نداریم، کمتر داریم ولی خالی نیست. اگر جمعیت تهران را ۱۳ میلیون نفر درنظر بگیریم، فقط برای ۲۶۰ هزار نفر اقلام داریم... این را محکم بنویسید: انبار هلال‌احمر کفایت تأمین ۲ درصد استان تهران و شهر تهران را نخواهد کرد. برای جمعیت مجروح زلزله ۳۳۳ بیمارستان سریع‌الاستقرار لازم داریم که ما تنها یک بیمارستان سریع‌الاستقرار داریم. قبول دارم بهتر از این می‌توانستیم عمل کنیم. دلایل مختلفی دارد. یکی از دلایلش این است که می‌تواند بسیار اثرگذار باشد، رسانه ملی است که به هر دلیلی هر کاری بخواهد انجام دهد، از ما پول می‌خواهد. بخواهیم یک برنامه معمولی پخش کنیم، حداقل ۴۰۰ میلیون تومان پول می‌خواهد. برای کار مستمر آموزشی در صداوسیما باید پول بدهیم که این مغایر با قانون است.»

امیدواریم که این وقت اضافه آن‌قدر طولانی شود که هیچ‌گاه مواجه با زلزله نشویم، ولی امید ما یک بحث است و واقعیت خشن بحث دیگری است. این گزارش مختصر عنوان شد تا بر بودجه هلال و سازمان ثبت پرداخته شود. برای چندمین بار متذکر شدیم که از طرح خوب کاداستر در سازمان ثبت دفاع می‌کنیم، ولی نه به قیمت بودجه هلال. خدای ناکرده وقتی که زلزله بیاید، کسی دنبال نتایج طرح کاداستر نخواهد رفت، هرچند برای بعد از زلزله این طرح می‌تواند مفید باشد، مشروط بر این‌که اصولا مردمی مانده باشند که بخواهند از املاک خود استفاده کنند. این یادداشت درمقام تکرار آن مباحث نیست. مباحثی که گذشت، ولی بد نیست که به اهمیت سرمایه‌گذاری درهلال اشاره شود. سرمایه‌گذاری در سازمان امدادونجات مثل واکسیناسیون است. مردمی که واکسینه می‌شوند، حتی اگر واکسینه نشوند؛ لزوما بیمار نخواهند شد، ولی اهمیت برخی بیماری‌ها چنان است که حتی اگر تعداد اندکی نیز به آن مبتلا شوند، ارزش آن را دارد که همه مردم را واکسینه کرد. ارزش این سرمایه‌گذاری بسیار بالاست و سوددهی آن نسبت به آنچه که هزینه می‌شود، قابل توجه است؛ ولی این سرمایه‌گذاری با نوع سرمایه‌گذاری‌های معمول فرق می‌کند. برای نمونه وقتی که چندمیلیارد در یک صنعت سرمایه‌گذاری می‌شود، انتظار روشنی داریم که پس از بهره‌برداری فلان مقدار تولید همراه با سودآوری داشته باشد، ولی سرمایه‌گذاری در هلال از این جنس نیست. ممکن است تا ۱۰ سال هم به بازدهی نرسد، همچنان که ممکن است بلافاصله به بازدهی برسد. مسأله فقط احتمالات است، ولی از آنجا که با جان انسان‌ها و امنیت آنان سروکار دارد، خیلی نباید حساب احتمالات را وارد ماجرا کرد. متأسفانه چنین برداشت می‌شود که بهره‌وری سرمایه‌های خرج‌شده در هلال نسیه است و هرچه عقب بیفتد، مشکلی نخواهد داشت، ولی مسأله این است که این تأخیر همیشگی خواهد شد، زیرا همواره می‌توانیم آن را به تأخیر بیندازیم و هنگامی که به آن نیازمند شدیم. دیگر فرصتی برای اقدام نداریم و باید شاهد خسارت‌های فراوان ناشی از این بی‌توجهی شویم.

یادداشت

به یاد احمد عزیزی

کولی شبنم‌فروش

سعید اصغرزاده
روزنامه‌نگار

احمد عزیزی همیشه پر از خاطره بود. روزنامه‌نگاری که شاعر باشد یا شاعری که روزنامه‌نگار نوبر است. مسلکش موزون بود. انگار روزنامه‌نگاری را با جمهوری اسلامی شروع کرده بود؛ از بعد از جمهوری اسلامی. شطحیاتش تو را با خود می‌برد به هرکجا. پای صحبتش که می‌نشستی، به وجد می‌آمدی و خودش هم که اهل سماع بود.

روزنامه‌های مختلفی کار کرده بود. بیشترین خاطراتش از جمهوری اسلامی بود و بعد کیهان و سلام. اعتقاداتش را در شعر بیان می‌کرد و اصلا مثنوی‌هایش اعتقادی بود. ارادتش را می‌شد دید. می‌شد لمس کرد و حتی می‌شد با او گریست. به همان اندازه که شاد بود و تو را شاد می‌خواست، مترصد لحظه‌ای بود که بگرید و نمی‌گریست، اما گریستن را برای تو آسان می‌نمود. با تمام ادا و اصولش اما پرده که کنار زده می‌شد، گوش تو را با خط سیری عارفانه می‌نواخت.

آن زمان‌ها تازه «کفش‌های مکاشفه»اش درآمده بود و «شرجی آواز»اش. ما جوان‌ترها تازه داشتیم مزه‌مزه‌اش می‌کردیم. کاری بود نو، بدیع و ارزشی. هرگاه فرصتی پیش می‌آمد، روی میز تحریریه ریتم می‌گرفت و می‌خواند. انگار آن لحظات دیگر خودش نبود. انگار آن لحظات تنها لحظاتی است که از خاطر او در یاد هامی‌ماند.

خیلی‌ها را دیده بود و با خیلی‌ها بده‌بستان داشت. از دکتر گرفته تا مهندس! اما دست آخر انزوای خودش را داشت و شعر و شعور را در هم می‌آمیخت و قدرت ترکیب‌بندی‌های جدیدش را به رخ می‌کشاند. جالب‌تر از همه، یادداشت‌های سیاسی‌اش بود که هرچه می‌خواندی، انگار یک پیکان وطنی بود که با سرعتی خارج از تصور به شتاب می‌رفت و برای آن‌که بفهمی چه‌نوشته است، باید توقف می‌کردی و نمی‌دانم که چرا گاه به مستعار می‌نوشت و لابد می‌دانست که دارد چکار می‌کند و...

۹ سالی بود که احمد در چارچنگالی اتاقی در بیمارستانی در کرمانشاه زندگی‌اش به یغما رفته بود. او دیگر میان ما نبود تا از «جبرئیل آباد الهام»اش برایمان بگوید، دیگر نبود تا «آب بازی‌های فطرت» را در روز اول خلقت برایمان شرح دهد، دیگر نبود تا «تب خیس تکلم» را به کلام درآورد، دیگر نبود تا با او از «درختان پا به ماه» بالا برویم و از «کولیان شبنم‌فروش» نشانی صبح را بگیریم....

اگر الان میان ما بود، در روزهای آخر اسفند، دوباره می‌سرود که:

وه چه سرد و سوت و کور آمد بهار
از زمستان‌های دور آمد بهار
آه آه‌ای بلبل گم کرده راه
خون منه در چشم من از بغض آه!
وه درین غربت چه می‌خواهد ز من
این بهار بی گل و یاسمن

خبر

نسیم اعتمادی، نفر برتر جشنواره عکس نفت و رسانه شد

نسیم اعتمادی عکاس روزنامه شهروند به مقام نخست پنجمین جشنواره نفت و رسانه دست یافت. این جشنواره که به صورت سالانه برگزار می‌شود عکاس روزنامه شهروند را با مجموعه آثار «یک روز در کشتی» حائز رتبه برتر دانست.

قابل توجه خریداران املاک

آگهی فروش املاک بصورت مزایده
با شرایط ویژه و بدون کارمزد (شماره ۷۶)

سازمان اموال و املاک ستاد تعدادی از املاک تجاری و مسکونی و ... را در تهران و سایر استانها از طریق مزایده کتبی و بصورت اقساطی و با تسهیلات ویژه به فروش می رساند .
متقاضیان محترم می توانند از روز شنبه مورخ ۹۵/۱۲/۱۴ الی روز دوشنبه مورخ ۹۵/۱۲/۲۳ جهت کسب اطلاعات بیشتر در خصوص املاک تهران با شماره تلفن های (دفتر فروش) ۷۳ الی ۸۸۵۴۵۵۷۰-۰۲۱ و در خصوص املاک استانها با شماره تلفن ۸۸۳۸۴۸۹۷ - ۰۲۱ تماس حاصل فرمایند .
ضمناً اطلاعات تکمیلی و لیست املاک در وب سایت www.saa-s.ir و در روزنامه های بشرح ذیل قابل دسترسی می باشد .

روزنامه همشهری مورخ ۹۵/۱۲/۱۸ (لیست تهران و البرز)	روزنامه جام جم مورخ ۹۵/۱۲/۱۸ (لیست استانها)
روزنامه کیهان مورخ ۹۵/۱۲/۱۹ (لیست تهران و البرز)	روزنامه همشهری مورخ ۹۵/۱۲/۲۱ (لیست تهران و البرز)

جهت تهیه فرم ثبت نام و شرکت در مزایده املاک واقع درتهران ، به نشانی خیابان شهید دکتر بهشتی ، حد فاصل خیابان کاووسی فر و میدان تختی ، پلاک ۲۲۴ مراجعه فرمایید .

سازمان اموال و املاک ستاد